

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibvs A Ludovico
Maimburgo, Alijsque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

9. Concilij Lugdunensis primi & secundi, SS. Thomæ Aquinatis,
Bonaventuræ, & Augustini Triumphi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

dit, ne aliquid noceat: facies hominis, ne aliquid decipiatur: facies vituli, ne vanitas aliquid subripiat: facies Aquila, ne aliquid dubietatis remaneat, vel tarditatis prepediat. Regula veritatis tornavii rotas istas in circuitu, & orbe veritatis eternae; tantauctoritatis, ut nullius ditioni subjaceat: tanta maturitatis, ut nunquam vultum Deisicum deponat; tanta certitudinis, ut nulla mutatio, aut vicissitudinis obumbratio in eam incurrat.

IX. Anno MCCXLV. Concilium Lugdunense primum, iu quo flos Gallicani Sacerdotij, habitum est. Id vero Pontificum infallibilitatem insigni testimonio his verbis probavit: *Pro humana Redemptione Generis DEI Filius IESUS Christus, ne gregem sui pretio sanguinis redemptum post Resurrectionem ad Patrem absque Pavlo desereret, ipius curam B. Petro (ut sue stabilitate fidei ceteros in Christiana Religione firmaret, eorumque mentes ad salutis opera sue accenderet devotionis ardore) commisit.*

Anno MCCLXXIV. Convenit Concilium Lugdunense secundum, in quo iterum infallibilitas Pontificia egregie confirmata, sic enim Patres, quorum præcipua pars Galli, loquuntur: *Fideli ac devotæ confessione profitemur, quod Spiritus Sanctus aeternaliter ex Patre & Filio tanquam ex uno principio unicâ spiratione procedit. Hoc professa est, hactenus predicavit & docuit, hoc firmiter tenet & prædicat sacrosancta Romana Ecclesia Mater omnium fidelium & Magistra. In eodem Concilio recepta est à Patribus, communique assensu probata Professio fidei Orthodoxæ à Græcis his verbis, quæ infallibilitati manifeste suffragantur, expressa: Ipsa quoque sancta Romana Ecclesia summum & plenum Primum & Principatum super Universam Ecclesiam Catholicam obtinet, quem se ab ipso Domino in B. Petro Apostolorum Principe, sive Vertice, cuius Romanus Pontifex est successor cum potestatis plenitudine, recepisse veraciter, & humiliiter recognoscat, & sicut praeterea fidei veritatem tenetur defendere, sic & siue de fide suborta fuerint questiones, suo debent judicio definiri. Potuitne clarius, majorique Gallorum consensu Infallibilitas Romana commendari? aut Concilium pateretur privilegium causas fidei decidendi se vidente ad Pontificem Romanum transferri, si crederet illud non Pontifici, sed Concilio datum esse?*

Anno MCCLXXIV. Obiit S. Thomas Aquinas clarissimum totius Ecclesiæ ac præsertim Galliæ Lumen, atque à vitio adulandi longissime remotus. Hic vero tam sanctus, tam magnus Doctor, & cui Gallia parem non habuit, Pontificiæ infallibilitati omnium clarissime

clarissimè & frequentissimè suffragarus est. Quodlibeto 10. q. 6.
hæc haber: Magis standum est sententia Papæ (ad quem pertinet determinare
defide, quam in judicio profert) quam quorumlibet sapientum in scripturis opini-
onii. Et 2. 2. q. 1. a. 10. Respondeo dicendum, ad illius auctoritatem pertinere
editionem Symboli, ad cuius auctoritatem pertinet determinare ea, que sunt fidei,
ut ab omnibus inconcusâ fide teneantur. Hoc autem pertinet ad auctoritatem
Summi Pontificis, ad quem majores & difficiliores Ecclesiae causa referuntur, ut
dicitur in Decreto distinctione 17. & hujus ratio est, quia una debet esse fides totius
Ecclesie quod servari non posset, nisi questio fidei defide exorta determinetur per
eum, qui toti Ecclesie præst, ut si eius sententia à tota Ecclesia firmiter teneatur, &
ideo ad solam auctoritatem Summi Pontificis pertinet nova editio Symboli, sicut &
alia omnia, quæ pertinent ad totam Ecclesiam. Et 2. 2. q. 11. a. 2. ad 3. Postquam
autem essent aliqua Ecclesiae auctoritate determinata, hereticus esset, si quis tali
ordinationi pertinaciter repugnaret, quæ quidem auctoritas principaliter residet
in Summo Pontifice, ut dicitur in causa 24. q. 1. Contra cuius auctoritatem, nec
Hieronymus, nec Augustinus, nec aliquis Sanctorum Doctorum suam sententiam
defendit.

Eodem Anno MCCCLXXIV. Obiit S. Bonaventura doctrinâ &
sanctitate pari, ac Parisiensis Universitatis Doctor celeberrimus, qui
hanc ipsam sententiam docuit de Pontificis Romani infallibilitate
in Breviloquio, 6. parte, capite 3. & initio expositionis Regulæ S.
Francisci easdem hoc argumento confirmat: Quia alioquin Synagoga
felicior fuisset, quam Ecclesia, quia illa habebat unum Summum Pontificem, qui
omnes discordias poterat terminare, ut patet ex Deuteronomio capite 17. Floruit
eodem tempore S. Augustinus Triumphus Parisiensis Universitatis
Doctor ac Professor, qui pro eadem infallibilitate hæc habet de
potestate Ecclesiastica. q. 10. Si aliqua sunt dubia & obscura in fide, ad
Papam pertinet interpretari, & determinare, post cujus determinationem hereti-
cum esse convarium pertinaciter afferere.

X. Anno MCCCLXXXVII. Petrus Alliacensis Gallus Doctor &
Cancellarius Universitatis Parisiensis, ac postea Cardinalis & Epi-
scopus Cameracensis, ac proinde doctrinâ Ecclesiae Gallicanæ
aprimè imbutus, non suo tantum, sed etiam Universitatis nomi-
ne Clementem VII. quem Gallia pro vero Pontifice agnoscebat,
sic alloquitur: Igitur pro vestris humillimis filiis Universitatis predicte, &
pro nobis eorum nuntiis, qui suis in hac parte obsequimur mandatis, & documentis
innitimus

Kk